

Čtvrtá neděle po Velikonocích (Cantate)

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista!

Zahájíme slovy 98. žalmu (Zpívejte Hospodinu píseň novou): Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravicí, svou svatou paží! Amen

Píseň EZ 550 *Až potud nám pomáhal Hospodin z milosti*

<https://www.youtube.com/watch?v=utfmZOa9Wf4&list=PLzuApy4lC9OrcLT3l96exNreGDHpHFzWQ&index=11&t=0s>

Modlitba

Pane náš, náš dobrý pastýři, voláš nás do společenství. Dnes se nemůžeme sejít fyzicky, ale jsme shromážděni alespoň virtuálně, ve Tvém Duchu. My nejsme jen tvé společenství, ale také jednotliví lidé, každý se svým jedinečným příběhem, děkujeme, že nás máš za své milované děti. Dej ať naše uši zůstávají otevřené, ať tvůj hlas rozpoznáváme v čase radosti i smutku, v čase zásadních rozhodnutí v mládí, tak i v čase nemoci a stáří, kdy už mnoho jiného rozpoznat nebudeme schopni. Vyznáváme před tebou, že děláme mnoho chyb a zraňujeme vědomě i nevědomě. Posiluj nás v dobrém, prosíme. Ty máš pro nás dobrou pastvu, nejen pro oči, ale i pro srdce a pro nitro. A to nejen v dobách hojnosti, klidu a pohody, ale i v dobách náhlého sucha a vyprahlosti, které se mohou zdát nekonečné.

Vytrhuj nás z ospalosti a apatie, smutku a skleslosti a dopřej nám, Pane, vědomí tvé stálé uklidňující přítomnosti. Amen

Čtení: Exodus 16, 11-18

Tu Hospodin promluvil k Mojžíšovi: "Slyšel jsem reptání Izraelců. Vyhlas jim: Navečer se najíte masa a ráno se nasytíte chlebem, abyste poznali, že já jsem Hospodin, váš Bůh." Když pak nastal večer, přiletěly křepelky a snesly se na tábor. A ráno padala kolem tábora rosa. Když rosa přestala padat, hle, na povrchu pouště leželo po zemi cosi jemně šupinatého, jemného jako jíní. Když to Izraelci viděli, říkali jeden druhému: "Man hú?" (to je: "Co je to?") Nevěděli totiž, co to je. Mojžíš jim řekl: "To je chléb, který vám dal Hospodin za pokrm. Hospodin přikázal toto: Nasbírejte si ho každý, kolik potřebujete k jídlu. Každý vezmete podle počtu osob ve svém stanu ómer na hlavu." Izraelci tak učinili a nasbírali někdo více, někdo méně. Pak odměřovali po ómeru. Ten, kdo nasbíral mnoho, neměl nadbytek, a kdo nasbíral málo, neměl nedostatek. Nasbírali tolik, kolik každý k jídlu potřeboval.

Píseň D636 *Z tvé ruky Pane můj*

<https://www.youtube.com/watch?v=GjEvQC6AWus&list=PLzuApy4lC9OrcLT3l96exNreGDHpHFzWQ&index=15&t=0s>

Text. Jan 6, 5-15

Když se Ježíš rozhlédl a viděl, že k němu přichází četný zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?“ To však řekl, aby ho zkoušel; sám totiž věděl, co chce učinit. Filip mu odpověděl: „Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“ Řekne mu jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra: „Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co je to pro tolik lidí!“ Ježíš řekl: „Ať se všichni posadí!“ Na tom místě bylo mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdíl sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se nasýtli, řekl svým učedníkům: „Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo nazmar!“ Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů po jídle zbyly. Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: „Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!“ Když Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho povolali králem, odešel opět na horu, zcela sám.

Kázání, Ilona Mužátková – ordinovaná presbyterka sbor v Sázavě; Jubilejní postila 2015 (Provázky víry, Jubilejní postila 2015 vydaná k 600. výročí upálení mistra Jana Husa, Kalich 2015)

Za Ježíšem kráčí obrovský dav – asi pět tisíc mužů a také ženy a děti, celé jedno menší město na pochodu. I když je to počet jen přibližný – víme jak je to s čísly, a nikdo neměl důvod shromážděné přesně počítat, je Ježíš, zázračný divotvorce s několika učedníky, obklopen těžko zvladatelným množstvím obdivovatelů.

Sejde-li se v dnešní době pohromadě tolik lidí, vyžaduje to mnoho zvláštních opatření – zajistit stravu, lékařskou službu, toalety, bezpečnostní službu. Důvod takového sejití musí být výjimečný a program bombastický a technicky náročně ošetřený, něco jako velký fotbalový zápas, megakonzert nebo výročí Bible kralické. Toalety, bezpečnostní složky.

Nedaleko Galilejského jezera je jen velké travnaté místo a na něm se Ježíš chce postarat o ty, které k sobě připoutal silou své bytosti, cítí za ně odpovědnost, chce nasýtit město lidí, které za ním kráčí jako zmámené, a jeho starost předchází jejich požadavek, nečeká až začnou reptat hlady. Pro učedníky, kteří jsou vyzváni ke spolupráci, je to neřešitelná věc. Filip má přesně vypočítáno proč to nejde: „*Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí.....*“ Jak často je nám předem jasné, že něco nejde, že ani nemá cenu se snažit, protože sebevětší snaha prostě nic nezmuže. Kdybychom aspoň dokázali říci s Ondřejem: „*Pane tohle máme, ale vypadá to, že je toho málo.*“ Kéž bychom to aspoň neměli vyřešeno předem a otevřeli se Božímu jednání otázkou a očekáváním! Protože jednat jako třetí malý učedník, bezejmenný chlapec, který vloží do Ježíšovy ruky všechno, co má, co si prozíravě připravil pro sebe, to hned tak někdo nedovede. Kolik bylo asi v davu lidí, kteří přece jenom nějaké jídlo měli, kteří nevyšli jen tak bez přípravy? Ale stačil jeden ochotný svoje málo a zároveň všechno ve správnou chvíli nabídnout, aby všichni měli dost. Byli bycho přece blázni, kdybychom chtěli všechno spočítat a nechali se deprimovat výsledkem. Je tu Bůh a jeho právo na zázrak, které může naše nebidnuté maličko, třeba pět chlebů a dvě ryby, proměnit v dostatek, ba

nadbytek. V našem příběhu Ježíš nevytváří nějaké nové, nebeské, lidem dříve neznámé jídlo, jako byla mana na poušti, pracuje s tím, co člověk má, a přidává k tomu zázrak.

I dnes vidíme, že se vzdor počáteční nepravděpodobnosti a neuvěřitelnosti mnoho dobrých věcí daří; zvláště neziskové organizace, které pomáhají nemocným, chudým, nešťastným a přírodě, často začínají se stavem „maličko - plus nadšení“, ale ono to jde kupředu – nějak, nečekaně, překvapivě, zázračně. A po pár letech tomu stavu na počátku téměř nevěří ani přímí účastníci.

Náš evangelický přístup k pojmu zázrak je ovšem značně zdrženlivý. Biblické zázraky – to je něco jiného, ale když nám někdo řekne, že v jeho životě učinil Bůh zázrak, často se vnitřně nastražíme a jsme mnohem spokojenější, když se všechno dá vyložit racionálně a složka zázrak se převede do subtilnějšího a cudnějšího požehnání. Je jistě dobré být pokorný a skromný a svou schopnost rozpoznat zázrak příliš nepřeceňovat, ale na druhou stranu, zázrak je přece v samém středu naší běžné bohoslužebné praxe. Ježíš je s námi v chlebu a vínu večeře Páně. Cožpak to není dech vyrážející fakt, že tímhle prostým způsobem je náš Pán s námi kdekoli a kdykoli? Co je pět tisíc mužů, kterým s chlebem a rybami rozdal svou péči a lásku na břehu Galilejského jezera, proti milionům přijímajících každou neděli na celém světě? Ježíš nás ujistil o zázraku, který se takto bude dít, a my to často bereme tak, že – ano, samozřejmě, tak je to psáno, takhle to máme. Ale ve skutečnosti by to mělo rozrážet brány našich niter jako Gloria Pavlicovy vánoční mše Missa brevis rozráží prostor kostelů.

Je to síla a úžas!

V příběhu o nasycení pěti tisíců dá Ježíš lidem prožít zázrak hned ve dvou vlnách, všichni mají dost a pak tu jsou koše plné zbytků, aby všem došlo, že se není čeho bát, Boží péče je bezmezná. Příběh by zde mohl pokračovat tichým úžasem a přemítáním přítomných nad tajemnou Boží mocí, zostřeným vnímáním Ježíšovy divuplné přítomnosti a vrcholnou koncentrací na jeho sdělení. Avšak není tomu tak, takhle to v davu nechodí, lidé kolem Ježíše prožívají zázrak a rádi by toho využili nějak dál. Když je tedy jasné, že tohle je Mesiáš, šup s ním na trůn, ať nám to všechno pěkně sedí podle našich představ.

Ale Ježíš nechce být dosmýkán do politické funkce, odchází na horu docela sám....

Jakmile máme dojem, že jsme pochopili Boží záměry a úmysly a teď se do toho pořádně obujeme a uděláme něco velkého, je možné, že jsme mimo, že od nás Bůh poodstoupil. Hospodin nebude sloužit našim záměrům, ale přizná se k nám, budeme-li sloužit záměrům jeho. Amen

Dobrý Bože, ber naše dávající ruce do svých a rozmnožuj to málo, co v nich přinášíme světu. Dávej nám oči a srdce vyčkávající na tvé působení ve světě, na tvé zázraky, abychom se nestali nudnými a nevěrohodnými škarohlídy, kteří vědí všechno předem.

Píseň 692 *Temnou, divnou mlhou bloudím*

<https://www.youtube.com/watch?v=ZPbnhXfrYZI&list=PLzuApy4lC9OrclT3l96exNreGDHphFzWQ&index=9&t=0s>

Přímluvná modlitba

Bože, prosíme tě o zastavení pandemie nemoci COVID-19. Ochraňuj nás a naše blízké. Prosíme za politiky a jejich rozhodování o zmírnění ekonomických důsledků pandemie. Prosíme i za ty, kdo současnou situaci zneužívají pro osobní, politický nebo ekonomický prospěch. Prosíme o probuzení nové úcty a respektu k přírodě a celé planetě a prosíme o vláhu pro naši zemi. Prosíme za lidi, kteří se ocitají ve velké chudobě a bídě. Prosíme o Boží moudrost, abychom poznali co nám kladeš na srdce v této době. Bože, ty nám ukážeš cestu k životu, u tebe je hojná radost. Vyslyš naše prosby a zachovej nás v bezpečí. Skrze Krista, našeho Pána.

Otče náš..... Amen.

Poslání (1Pt 1,8-9) Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznešenou radostí, a tak docházíte cíle víry, spasení duší.

POŽEHNÁNÍ Hospodin tě požehná a ochrání tě, Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň D 649 *V tobě je radost*

<https://www.youtube.com/watch?v=CJ88Wadt6i4&list=PLzuApy4lC9OrcLT3l96exNreGDHpHFzWQ&index=13>